

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobců: **a) P. G., b) Občanské sdružení Zemanka**, se sídlem Na Usedlosti 15, Praha 4, oba zastoupeni JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem, se sídlem Za Zelenou liškou 967, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, odbor stavební, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2012, č. j. S-MHMP 293495/2011/OST/Fr, v řízení o kasační stížnosti žalobců a) a b) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 8. 2014, č. j. 10 A 60/2012 - 179,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Stěžovatelům **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **10.000 Kč**, který bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen **do třiceti dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) podali kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 15. 8. 2014, č. j. 10 A 60/2012 - 179 (dále jen „napadený rozsudek“), jímž byla zamítnuta žaloba, kterou se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2012, č. j. S-MHMP 293495/2011/OST/Fr („napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobců a dalších odvolatelů proti rozhodnutí Úřadu městské části Prahy 4 č. j. P4/002706/11/OST/FATU ze dne 28. 1. 2011 ve věci umístění stavby bytového domu na pozemcích parce. č. 1236/1 a 1236/2 v k. ú. Braník a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele prostřednictvím jejich zvoleného zástupce usnesením ze dne 1. 10. 2014, č. j. 6 As 227/2014 - 15, aby zaplatili soudní poplatek za kasační stížnost a aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení usnesení doplnili svou kasační stížnost, a to zejména o to, z jakých důvodů a v jakém rozsahu napadený rozsudek napadají a o jaké konkrétní námitky směřující k uplatnění kasačních důvodů uvedených v § 103 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), svou kasační stížnost opírají. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatelů doručeno dne 7. 10. 2014 do datové schránky. Podle pravidel pro běh lhůt uvedených v § 40 odst. 2 s. ř. s. skončila tato jednoměsíční lhůta

uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty, tedy v pátek dne 7. 11. 2014.

Do dnešního dne Nejvyšší správní soud neobdržel doplnění kasační stížnosti, jak bylo požadováno usnesením tohoto soudu ze dne 1. 10. 2014, č. j. 6 As 227/2014 - 15. Samotná kasační stížnost ze dne 5. 9. 2014 žádné kasační důvody ve smyslu § 103 s. ř. s. neobsahuje a je tak čistě blanketní.

Nejvyšší správní soud k tomu poznamenává, že při svém rozhodování zohlednil i skutečnost, že řízení bylo usnesením ze dne 22. 10. 2014, č. j. 6 As 227/2014 - 26, zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku za kasační stížnost stěžovateli v soudem stanovené lhůtě. Jelikož však stěžovatelé prostřednictvím svého zástupce uhradili soudní poplatek ve výši 10.000 Kč v kolcích ještě těsně před nabytím právní moci tohoto usnesení, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) toto usnesení zrušil svým usnesením ze dne 30. 10. 2014, č. j. 6 As 227/2014 - 34, které bylo stěžovatelům doručeno prostřednictvím jejich zástupce do datové schránky dne 3. 11. 2014. Jelikož z ustálené judikatury plyne, že v takovém případě usnesení o zastavení řízení nenabývá právní moci (viz k tomu zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 147/2007 - 103 ze dne 29. 5. 2008 přístupný na www.nssoud.cz), nemá toto nepravomocné zastavení řízení žádný vliv na plynutí jiných lhůt, které v rámci řízení před soudem běží. Lhůta k doplnění kasační stížnosti tedy běžela nepřetržitě a stěžovatelům marně uplynula dnem 7. 11. 2014, jak bylo výše zdůvodněno.

Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání; tato lhůta může být soudem na včasnou žádost stěžovatele prodloužena, a to pouze z vážných důvodů a nejdéle o jeden měsíc.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen. Veškeré tyto zákonné kroky byly, jak je patrné z výše uvedeného, učiněny.

Stěžovateli podaná kasační stížnost nemá náležitosti požadované ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s., neboť zejména neobsahuje jediný tvrzený důvod ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s., ani z ní není patrné, jaká pochybení stěžovatelé vytýkají městskému soudu, resp. v čem spatřují nezákonnost či nesprávnost napadeného rozsudku. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, dostupné na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatelé navzdory výzvě k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti tyto vady ve stanovené lhůtě neodstranili, a nebyly tak splněny podmínky § 106

pokračování

odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud z těchto důvodů kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl. Zároveň byly naplněny i důvody pro odmítnutí podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Podle ustanovení § 10 odst. 3 in fine zákona o soudních poplatcích platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Jelikož stěžovatelé uhradili soudní poplatek za kasační stížnost v kolcích ve výši 5.000 Kč za každého z nich, tedy v celkové výši 10.000 Kč, bude jim vrácen prostřednictvím jejich zástupce bezhotovostní formou (viz k tomu § 10 odst. 1 věta třetí zákona o soudních poplatcích).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné

V Brně dne 20. listopadu 2014

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu